

Ποιος; Εγώ... «Τέλεια»; Who, me... "Perfect"?

Christian Science Sentinel, October 24, 2011

Ashley Woodley

Όταν κοιτάζετε στον καθρέφτη, μπορείτε ειλικρινά να πείτε ότι σας αρέσει ο εαυτός σας; Μπορείτε να βλέπετε την εικόνα σας και να μην βρίσκετε κάτι που δεν σας αρέσει; Εγώ δεν μπορώ.

Από τότε που ήμουνα μικρή και άρχισα να ανησυχώ για το πώς ήμουν, διαρκώς με απασχολούσε το θέμα της εμφάνισής μου. Όλοι ξέρουμε πως οι διαφημίσεις των καλλυντικών και των ρούχων παρουσιάζουν «την τέλεια εικόνα» και επειδή μου άρεσε να κοιτάζω τα περιοδικά που είχαν αυτά τα θέματα, ήμουν καλά ενημερωμένη γι' αυτή την τέλεια εικόνα. Για μένα, κάθε άλλο κορίτσι ήταν πιο χαριτωμένο, με πιο ωραίο δέρμα και γενικά πιο όμορφο. Θυμάμαι να κοιτάζω τον εαυτό μου στον καθρέφτη και να αισθάνομαι απαίσια. Δεν ήμουν το πιο δημοφιλές κορίτσι και για να είμαι ειλικρινής ήθελα να είχα λιγότερο βάρος.

Κι' ακόμη, το χειρότερο ήταν ότι ήμουν πολύ ευσυνείδητη και ευαίσθητη, ώστε το παραμικρό σχόλιο μπορούσε να με επηρεάσει. Όχι μόνο δεν μου άρεσε η εικόνα μου, αλλά μισούσα αυτό που ήμουν. Ήμουν ντροπαλή και ποτέ δεν μου άρεσε να ριψοκινδυνεύω. Πάντα έκανα τα πράγματα που γνώριζα ότι θα μπορούσα να κάνω αντί να πιέζω τον εαυτό μου να κάνει κάτι περισσότερο. Για να διορθώσω αυτές τις ατέλειες, δοκίμασα διάφορα πράγματα, έμαθα πώς να βάζομαι, προσποιούμουν ότι ήμουν σαν όλους τους άλλους – έκανα ότι μπορούσα. Είχα κουραστεί με αυτό που ήμουν.

Για να πω την αλήθεια, αυτές οι προσπάθειες πράγματι άλλαξαν ότι φαινόταν στην επιφάνεια. Για παράδειγμα, είχα γίνει πιο χαριτωμένη και είχα χάσει λίγο βάρος. Αλλά εσωτερικά, ακόμη περιφρονούσα τον εαυτό μου.

Ήμουν στα μέσα του πρώτου έτους στο γυμνάσιο, όταν είδα τα πράγματα καθαρά, για πρώτη φορά. Μετά τα παράπονα που έκανα για την εμφάνισή μου σε μια φίλη, εκείνη τελικά μου είπε, «Σταμάτα, είσαι όμορφη και με ενοχλεί πως δεν μπορείς να το δεις». Αφού μιλήσαμε λίγα λεπτά ακόμη, τελικά κατάλαβα αυτό που προσπαθούσε να μου πει.

Στο Κυριακάτικο σχολείο της Χριστιανικής Επιστήμης, άκουγα πάντα «Είστε η εικόνα του Θεού, άρα είστε τέλειοι». Η Αγία Γραφή αναφέρει ότι «εποίησεν ο Θεός τον άνθρωπον κατ' εικόνα εαυτού» (Γεν. 1:27). Πιστεύω ότι ο Θεός είναι τέλειος και γι' αυτό δεν υπάρχει χώρος για ατέλειες. Αν έχω δημιουργηθεί κατ' ομοίωση Του, αυτό σημαίνει ότι κι' εγώ δεν έχω ατέλειες. Είμαι ολότελα τέλεια. Αλλά επειδή ο Θεός δεν είναι ένας άνθρωπος στον ουρανό, δεν είμαι το παιδί της ύλης, από σάρκα κα οστά. Ο Θεός είναι το θείο Πνεύμα και Αγάπη, άρα κι' εγώ είμαι πνευματική και τέλεια και δεν χρειάζεται να προσπαθώ να αποκτήσω κάποιο είδος ανθρώπινης τελειότητας. Είχα τόσο συνηθίσει να βλέπω τον εαυτό μου υλικό, που είχα ξεχάσει ποια ήμουν πραγματικά. Είμαι το παιδί του Θεού.

Στην καλοκαιρινή κατασκήνωση για Χριστιανούς Επιστήμονες που πηγαίνω, έχω ακούσει ανθρώπους να λένε ότι, λέγοντας κάποιος το όνομα του Κυρίου χωρίς λόγο δεν είναι μόνο να λείει «Ω, Θεέ μου».

Για άλλες μεταφράσεις στα Ελληνικά, μπορείτε να συνδεθείτε με την ηλεκτρονική διεύθυνση <http://www.cskirikas.com>

© 2012 The Christian Science Publishing Society (CSPS)
Έως και 100 εκτυπωμένα αντίγραφα αυτού του άρθρου μπορεί να αναπαραχθούν και να διανεμηθούν, σε μη κερδοφόρο βάση, αλλά απλά για την κάλυψη κόστους παραγωγής. Αυτό το άρθρο δεν μπορεί να σταλεί με ηλεκτρονικό μήνυμα ή να καταχωρηθεί σε άλλες ιστοσελίδες. Αντ' αυτού, μπορείτε να κατεβάσετε αυτό το άρθρο, όταν συνδεθείτε μέσω διαδικτύου με την ιστοσελίδα του Εκδοτικού Οίκου της Χριστιανικής Επιστήμης. Για να σας δοθεί η άδεια να δημοσιευθεί αυτό το άρθρο σε άλλη έκδοση, μπορείτε να έλθετε σ' επαφή μαζί μας στην ηλεκτρονική διεύθυνση (e-mail) copyright@csps.com, αναφέροντας ως θέμα, "Copyright Request", στην αγγλική γλώσσα.

Υπάρχουν άλλοι τρόποι που το κάνουμε αυτό χωρίς να το συνειδητοποιούμε. Ο Θεός λέει, «Εγώ είμαι ο Ων» (Έξ,3:14). Ο Θεός έκανε το «Εγώ είμαι» όνομα, έτσι λέγοντας «Εγώ είμαι» άσκημη, εγώ είμαι ανασφαλής, εγώ δεν είμαι σίγουρη... είναι σαν να λέμε ότι ο Θεός είναι, επίσης, όλα αυτά τα πράγματα. Εάν υπάρχει ένα πράγμα που έμαθα όλα αυτά τα χρόνια στο Κυριακάτικο Σχολείο είναι ότι ο Θεός δεν είναι και ποτέ δεν θα είναι αυτά τα πράγματα. Οπότε, εάν είμαστε αντανάκλαση του Θεού, πως θα μπορούσα να αποδίδω αυτές τις κατηγορίες στον εαυτό μου;

Μια άλλη μικρή αποκάλυψη για μένα ήταν όταν κατάλαβα, ότι, ναι, είμαι διαφορετική από τους άλλους. Αυτό είναι που με κάνει αυτή που είμαι. Αν ήμασταν όλοι ίδιοι, η ζωή θα ήταν βαρετή και μονότονη. Δεν είναι το υλικό σώμα που σε κάνει αυτό που είσαι, είναι η προσωπικότητα που κάνει τους ανθρώπους να σε αγαπούν και να θέλουν να σε γνωρίσουν. Θα μπορούσα να συναντήσω τους πιο όμορφους και σημαντικούς ανθρώπους στον κόσμο, αλλά αυτό που με ενδιαφέρει είναι το πώς συμπεριφέρονται στους άλλους και τα χαρακτηριστικά της προσωπικότητάς τους.

Επίσης, ο Θεός μας δημιούργησε όπως είμαστε. Μοναδικούς τον καθένα μας. Αυτό που σκέφτομαι είναι ότι, αν ο Θεός με έκανε μοναδική, θα εκφράζω μοναδικά κάθε πλευρά του, διότι είναι ο δικός μου τρόπος έκφρασης της θείας Ψυχής. Όταν εκφράζω την Ψυχή, δεν με σταματά τίποτα. Όλες οι ανασφάλειες σβήνουν γιατί γνωρίζω ότι εκφράζω το Θεό και ο Θεός δεν έχει ανασφάλειες ή θέματα εμπιστοσύνης. Ο Θεός είναι τέλειος.

Μετά την αλλαγή αυτή στη σκέψη μου, αμέσως άρχισα να αισθάνομαι διαφορετικά. Αυτό που ξεκίνησε με τη συνομιλία με τη φίλη μου και αργότερα κλιμακώθηκε με ένα παζλ ξεχασμένων γνώσεων, είχε σαν αποτέλεσμα να κοιτώ τον εαυτό μου στον καθρέπτη και να χαμογελώ.

Ήμουν πιο ευτυχισμένη και πιο όμορφη από ποτέ. Όλο αυτό το μίσος για τον εαυτό μου κυριολεκτικά με έκανε να αισθάνομαι απογοητευμένη. Μόλις τελικά απαλλάχθηκα από αυτό, η ζωή μου έγινε δέκα φορές καλύτερη. Έκανα ακόμη περισσότερους φίλους από ότι είχα πριν και τελικά χαμογελούσα χωρίς να το καταλάβω. Αισθανόμουν περισσότερη σιγουριά και έκανα πράγματα που ποτέ δεν είχα σκεφθεί ότι μπορούσα να κάνω. Αυτή τη σχολική χρονιά, ακόμη, θα προσπαθήσω κάτι που ποτέ δεν είχα τα κότσια να κάνω, να θέσω υποψηφιότητα για ταμίας της τάξης μου. Υπάρχει μια παροιμία που ξέρει ο καθένας. «Η ομορφιά πηγάζει από μέσα μας». Όταν τελικά το κατάλαβα και συνειδητοποίησα ότι μου αρέσει αυτό που είμαι, το κατάλαβαν και οι άλλοι. Άρχισα να δέχομαι σχόλια που με έκαναν να αισθάνομαι υπέροχα. Ένα από τα αγαπημένα μου ήταν όταν κάποιος μου είπε ότι ξεχώριζα από αυτούς. Μετά από όλα αυτά, συνειδητοποίησα τελικά ποια ήταν η «τέλεια εικόνα». Βλέπω τα πράγματα, τώρα, με ένα νέο τρόπο. Τα πράγματα που μας κάνουν να είμαστε διαφορετικοί μεταξύ μας – αυτή είναι η πραγματική ομορφιά. Αν είμαστε όλοι η εικόνα και ομοίωση του Θεού, τότε, οτιδήποτε μοιάζει με αυτή την εικόνα είναι τέλειο. Μερικές φορές, το μόνο που χρειάζεται είναι να σταθούμε λίγο για να το καταλάβουμε.

Η Ashley πηγαίνει στο γυμνάσιο και της αρέσει να παίζει κιθάρα και να μοιράζεται αυθόρμητες στιγμές γέλιου με τους φίλους της.